

РЕШЕНИЕ

№ 1246

гр. Варна, 11.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 48 СЪСТАВ, в публично заседание на трети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следН. състав:

Председател: Добринa Петрова

при участието на секретаря Антоанета М. Атанасова
като разгледа докладваното от Добринa Петрова Гражданско дело №
20233110108056 по описа за 2023 година

Производството е образувано по предявен от Н. Й. П., ЕГН ***** иск с правно основание чл.45 ЗЗД за осъждане ответника Б. Р. Ш., ЕГН ***** да ѝ заплати сумата от 15 000 лева, частичен иск от сумата 30 000 лева, представляваща обезщетение за причинени ѝ неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдаН. в резултат на нанесена на 22.08.2018 г. средна телесна повреда, за което Б. Р. Ш. е признат за виновен въз основа на одобрено от съда споразумение по НОХД № 893/ 2021, 28 състав на ВРС. Претендира се законната лихва върху главницата от датата на увреждането.

Ищцата твърди, че на 22.08.2018 г., малко след 16.00ч. на територията на к.к.Златни пясъци ѝ били причинени физически, включително порезни нараняваН., имащи характер на средна телесна повреда по смисъла на чл.129, ал.2, пр.4-то, ал.2 от НК от ответника, следствие дърпане за косата и ръцете, влачене по земята и пробождање с макетен нож в областта на шията /прорез около 12 см./, лявата ръка /прорез 8-9 см/ в областта на лявата лакътна кост и пръстите на лявата ръка, отделно причинени ожулваН. по лицето и лявата мишница и липса на коса, вследствие отскубване. Ищцата твърди, че за възстановяване на лакътН. нерв и сухожилия се наложило оперативно лечение. Раните и кръвотечението били толкова големи, че цялото тяло на ищцата било покрито с кръв. Сочи, че ако не е била превързана своевременно от случайни хора, изходът за пострадалата можело да е летален. Твърди се, че към момента са налице трайни физически и психически белези. Вследствие инцидента на ищцата се променил целия живот, изпитва трайни затруднеН. в ежедневието, вкл.работа. Към момента асиметрията вследствие на нараняваН.та е налице, следствие на останалите белези, които не подлежат на самоизлекуване.

Ищцата излага, че с влязло в сила споразумение, одобрено от съда по НОХД № 893/ 2021, 28 състав, ВРС се приема за безспорно, че ищеца е осъществил от обективна и субективна страна състави на престъпление по чл.325, ал.2, ал.2 вр. ал.1 от НК, както и по чл.129, ал.2 пр.4-то, ал.2 от НК.

Ищцата твърди, че към момента търпи все още неимуществени вреди изразяващи се в негативни емоции от спомени от случилото се, безпокойство, постоянно напрежение, силно

притеснение, неудобство от наличните белези и от мисълта как да ги излекува или премахне, негативни емоции от унижението на което е била подложена, дискомфорт при социални контакти. Твърди, че се е затворила в себе си, станала необщителна, като страхът и негативните чувства започнали да преобладават при всяка една инициатива да започне нещо ново.

Твърди се, че ищцата месеци наред търпяла физическа болка, като била обездвижена за около седмица през която разчитала на грижите на други лица за осъществяване ежедневните си потребности. Имала и период на хоспитализиране. Този начален период бил съпроводен с интензивни болки. Болките продължили и пет месеца след инцидента, като и понастоящем изпитва болка в областта на травмата при определена физическа активност и при промяна на атмосферните условия. Ищцата изпитвала и неудобство при обслужването си. Много негативно ѝ повлияли опасенията, че няма да може да работи и не може да се издържа. Твърди, че сънят ѝ се влошил, сънува инцидента, постоянно е в напрежение и страх от друг инцидент за себе си и за близките си, изпитва страх да не умре.

Ищцата сочи, че с решение по гр.д.№7213/22г. на ВРС, ответникът е осъден да ѝ заплати сумата от 15 000 лв., по частичен иск от общо претендираната сума от 30 000 лв. Ищцата претендира съдебно-деловодни разноски.

В едномесечен срок за отговор ответникът оспорва предявените искове. Соци, че след постановяване на решение по гр.д.№7213/22г. на ВРС страните са постигнали споразумение с нот.заверка на подписите за заплащане на сумата в размер на 32 500 лв., като плащане на последна вноска е уговорено на 30.11.23г. Оспорва, че ищцата е търпяла болки и страда. в посочения период и интензитет. Претендира разноски.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства и аргументи на страните, след съвкупна преценка и по вътрешно убеждение, съобразно чл.235 от ГПК, приема за установено следното:

Със споразумение от 08.03.21г. по НОХД № 893/2021 г. по описа на ВРС състав, Б. Р. Ш. е признат за виновен за извършено престъпление по чл.325, ал.2 пр.2, ал.2 вр. ал.1 от НК, за това, че на 22.08.2018г. в к.к. Златни Пясъци, гр.Варна, чрез порязване с макетен нож в областта на шията, умишлено причинил на Н. Й. П. средна телесна повреда, изразяваща се в обезбразяване на шията, поради порезни наранявания, обусловили образуване на видимо отчетлив белег по страничната лява и задна повърхност на шията, създаващ видима асиметрия в нормалния човешки облик-престъпление по чл.129, ал.2, пр.4-то, алт.2 от НК.

С влязло в законна сила съд. решение по гр.д.№ 7213/22г. на ВРС Б. Р. Ш. е осъден да заплати на Н. Й. П. сумата от 15 000 лева (петнадесет хиляди лева), /частичен иск от сумата 30 000 лева/, представляваща обезщетение за причинени ѝ неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страда. в резултат на нанесена на 22.08.2018 г. средна телесна повреда, за което Б. Р. Ш. е признат за виновен въз основа на одобрено от съда споразумение по НОХД № 893/2021, 28 състав на ВРС, ведно със законната лихва върху главницата считано от датата на увреждането 22.08.2018г. до окончателното изплащане на задължението, на основание чл.45 от ЗЗД.

От заключението на вещото лице д-р Д. Д. по СМЕ, което съдът кредитира като обективно и компетентно изготвено, се установява, че Н. Й. П. е получила порезни наранявания в областта на шията и лявата лакътна област, които са видими под формата на белези и към настоящия момент; порезна рана по втори пръст на дясната ръка, ожулване по лицето, кръвонасядане по лявата митница. Тези в областта на шията и лявата мишница и към настоящия момент са видимо отчетливи, не подлежат на самоизлекуване и ще останат завинаги. Предвид значителен период от време - повече от пет години, считам, че белезите ще останат завинаги и не могат да се заличат напълно. След получаване на травматични увреждания от вида на порезните наранявания е налице кръвотечение, болки в засегнатите области, като към настоящия момент са останали ясни, видимо отчетливи белези, налице е

нарушена сетивност на левия горен крайник.

От заключението на вещото лице д-р М. Р. по КСМЕ, което съдът кредитира като обективно и компетентно изготвено, се установява, че На 22.08.2018г. осв. Н. П. е получила порезни нараняваН. в областта на шията, лява лакътна област, втори пръст на лявата ръка, ожулване по лицето, кръвонасядаН. по лявата мишница. Вследствие на инцидента осв. е получила увреждаН. на псих. здраве, изразяващи се в емоционална тревожност, потиснатост, депресивно настроение, нарушение на съня, кошмарни сънища, разсеяност, страх от излизане от дома, главоболие, апатия, обърканост и др. Проведен е консулт с психиатър. Поставена е диагноза Реакция на тежък стрес с разстройство на адаптацията. Тревожно депресивна реакция. Проведен е консулт с невролог. Поставена е диагноза Други разстройства на вегетативната нервна система. Предписана е терапия Симпатил 2-2-0 и Линефор 0-0-1. Лекарствата са приемани за период от около 3 месеца. Ползвала услугите на психолог скоро след инцидента, който препоръчал провеждане на психотерапевтични сесии. В последните години, осв. не е посещавала психолог, нито психиатър. От проведеното интервю и психологично изследване, прави впечатление, че личността е в параметрите на интровертна нагласа, с преобладаващ меланхоличен темперамент и характерните за този тип затвореност, некомуникативност, занижена самооценка, нисък праг на емоционално реагиране и др. Налице е разширен диапазон за емоционални преживяваН. - предимно в негативН. емоционален регистър, като позитивН. също присъства, но е малко по-слабо изразен. Има добри комуникативни възможности, с добри умеН. за общуване в непосредствено обкръжение. По време на интервюто е леко тревожна, депресивна, но се включва с готовност в задачите, които бяха цел на експертизата и осъществява добър словесен диалог. ЕмоционалН.т фон е дистимен. Актуалното ѝ състояние е свързано с психо травма, която към момента на освидетелстването не е напълно отшумяла. Водещи в клиничната/психологична картина по време на изследването са повишена тревожност, депресивност, лесна уморяемост, загуба на интерес към стандартни житейски радости, ограничаване на контакти, страх за живота си, понижена самооценка, апатия. В резултат от Д.ието, пострадалата е променила значително начина си на живот, била зависима от близките си за известен период, ограничила контактите си, станала апатична, загубила мотивация за важните неща, прекъснала образованието си, принудена била да напусне града, в който е живяла и израснала. Наложило се дори да напусне страната за известен период от време. Ползвала придружител, за да отиде до някъде. Не смеела да започне работа, за да не бъде проследена и/или нападната. Страхувала се за живота си и този на близките си. Налице са трудности при изграждане на доверителни взаимоотношеН.. Всички гореописани симптоми са налични и към момента, макар не със същата сила и интензитет. Към момента на осв., Н. П. е в относително добро общо състояние, но все още са налични симптоми на стрес, психически болки и страдаН. вследствие на извършеното спрямо нея престъпление. В момента не работи, изчаква летН. сезон, но е възстановила студентските си права и се явява на изпити, които защитава успешно. Има мотивация да си търси работа по специалността и да се реализира на трудовия пазар. Осъзнава необходимостта от откъсване от семейството си и поемане на самостоятелен начин на живот и полага усилия това да се случи.

По делото са разпитани свидетелите Й.П.Г., баща и П.Й.П., брат на ищцата за установяване на преживените болки и страдаН. от пострадалата.

По делото е представена спогодба от 21.04.23г. с нот. заверка на подписите рег. №2012/21.04.23г. на нотариус Л.а Гонова, в район РС Варна, рег. №116 на НК, сключена между Н. П. и Б. Ш. за заплащане на сумата от 32 500 лв., дължима като обезщетение за причинени и неимуществени вреди, като в тази сума влизат и сумите за неимуществени вреди ведно с натрупаната до момента законна лихва, присъдена с влязло в сила решение по гр.д. №7213/22г. на ВРС, разносните по делото, вкл. и адв. хонорар.

Гореизложената фактическа обстановка, обуславя следните правни изводи:

Съобразно уговореното в т.6 между страните в представена по делото спогодба от 21.04.23г. с нот.заверка на подписите, при неизпълнени на коя и да е от вноските по начина и в срок към Н. П., същата има право да се снабди със заповед за изпълнение въз основа на документ или да го развали едностранно с уведомление по реда на чл.87, ал.2 от ЗЗД. В случая ищцата Н. П. е упражнила правото си да развали така постигнатото споразумение с отправено в надлежна форма, писмено известие към ответника в хода на процеса.

Действително правото за извънсъдебно едностранно разваляне на договор или споразумение може да се реализира и с исковата молба, с която се претендират последиците от развалянето, но само ако са налице предпоставките по чл. 87 ЗЗД./ Решение № 203 от 30.01.2012 г. на ВКС по т. д. № 116/2011 г., II т. о., ТК, докладчик председателят Татяна Върбанова/. Съгласно чл. 88, ал. 1 от ЗЗД развалянето на договора има обратно действие. Всеки е длъжен да върне това, което е получил по развалеН. договора.

В случая предмет на исковата претенция не са последиците от развалянето на договора, т.е. връщане на неоснователно получена сума, а установяване по исков ред на неимуществени вреди и определяне дължимо обезщетение за същите. Още преди предявяване на исковата молба и сключване на споразумение между страните са налице материалноправните последици задължителни за настоящия състав по влезли в законна сила споразумение от 08.03.21г. по НОХД № 893/2021 г. по описа на ВРС и решение по гр.д.№ 7213/22г. на ВРС, поради което възражеН.та на ответника в тази насока са неоснователни.

Съобразно разпоредбата на чл.300 от ГПК е изключена преценката на доказателства относно факти, чието осъществяване е установено с влязла в сила присъда. Съдът като взе предвид, че с влязлото в сила споразумение със сила на присъдено нещо се решават въпросите по извършване на Д.ието, неговата противоправност и виновността на дееца, намира, че същата следва да бъде зачетена при настоящото производство относно гражданските последици от престъпното Д.ие.

С оглед установеното по безспорен начин виновно поведение на ответника, в резултат на което ищцата е претърпяла телесни увреждаН., обусловили образуване на видимо отчетлив белег по страничната лява и задна повърхност на шията, създаващ видима асиметрия в нормалН. човешки облик, съдът намира, че са доказани всички предпоставки за възникването на отговорността за обезщетяване на вреди от деликт, поради което предявеН.т иск за обезщетяването им по справедливост, следва да бъде уважен.

По отношение на размера на обезщетението, съдът съобрази тежестта на претърпените болки и страдаН. от пострадалия, вида, характера и броя на увреждаН.та, значителН. период на проявяване на последиците, засягането на части от човешкото тяло, което е довело до последици, затрудняващи свободното обслужване, трайни видими белези и неудобство при общуване с хора. Следва да се вземе предвид и ниската възраст на пострадалата, към датата на инцидента е била навършила 20 години, предстои и да създаде семейство, завърши образоваанието си и да се реализира професионално. Всички тези обстоятелства обосновават извод за продължителни и значителни болки и страдаН., претърпени от ищеца, поради което с оглед на разпоредбата на чл.52 от ЗЗД и съобразно обичайната съдебна практика, съдът по справедливост определя размера на обезщетението за претърпените от пострадалия неимуществени. В случая съдът съобразявайки и постигнатата договореност между страните, независимо развалянето ѝ в следствие и намира иска за основателен до пълН. му размер от 30 000 лева за заплащане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди и следва да се уважи в пълен размер от 15 000 лева.

С оглед основателността на предявеН. иск и предвид направеното искане, в полза на ищеца следва да се присъди законната лихва от датата на увреждане - 22.08.2018г. до окончателното заплащане на задължението.

На основание чл.78 ал.6 от ГПК, ответника следва да заплати такса върху уважеН. размер в размер на 600 лв. за иска с пр. основание чл.45 от ЗЗД, както и направените разноси от бюджета на съда в размер на 800 лв. за експертизи .

На основание чл.78, ал.1 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените от него по делото разноси в размер на 3000 лв. за заплатено адв.възнаграждение.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл.235 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Б. Р. Ш., ЕГН ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на Н. Й. П., ЕГН ***** сумата от **15 000 лева (петнадесет хиляди лева)**, представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдаН. в резултат на нанесена на 22.08.2018 г. средна телесна повреда, за което Б. Р. Ш. е признат за виновен въз основа на одобрено от съда споразумение по НОХД № 893/ 2021, 28 състав на ВРС, ведно със законната лихва върху главницата считано от датата на увреждането - 22.08.2018г. до окончателното изплащане на задължението, на основание чл.45 от ЗЗД

ОСЪЖДА Б. Р. Ш., ЕГН ***** **да заплати** по сметка на ВРС сумата от **600 лв. (шестстотин лева)**, представляваща държавна такса и сумата от **800 лв. (осемстотин лева)** представляваща направените от бюджета на ВРС разноси за експертизи, на осн. чл.78 ал.6 от ГПК.

ОСЪЖДА Б. Р. Ш., ЕГН ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на Н. Й. П., ЕГН ***** сумата от **3000 лв. (три хиляди лева)**, на осн. чл.78 ал.1 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Варненски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____